

Mananga Safaris

5 – 13 Januari 2010



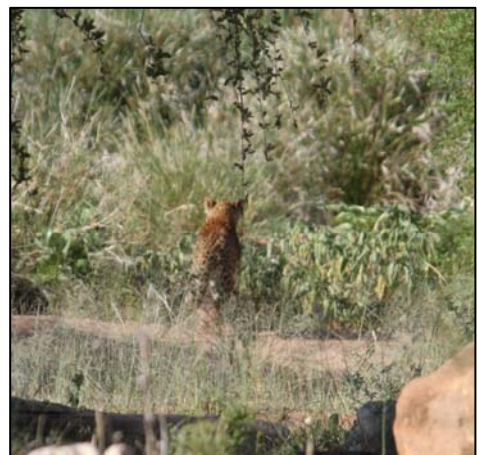
4:e gången på jakt vid Mananga Safaris

Då har vi varit i Sydafrika och jagat för 4:e gången. Denna gång tillsammans med min kollega Mats med hustru Carolina samt min lillasyster Eva. Resan hade lagts upp så att Maria och jag skulle jaga, i huvudsak djur som vi tidigare inte lyckats nedlägga, och att de övriga skulle prova på Mananga Safaris safariutbud med egen naturguide så förväntningarna var stora hos samtliga deltagare.

Maria och jag skulle som vanligt jaga med Manie som varit vår PH på tidigare resor, de ickejagande fick en egen PH, Julius en person som vi hade mycket positiva erfarenheter av sedan tidigare resor, som naturguide. Det var även inlagt en gemensam dag i Krugerparken, en halvdag med fiske och att vi en dag skulle övernatta i tält.

Lyckades att få se "The Big Five" på bara 5 dagar

Julius lyckades med den enastående bedriften att till största delen till fots presentera Big 5 på 5 dagar, den svåraste att hitta i bushen är leoparden som är väldigt skygg, speciellt på dagtid. Det var under en tidig förmiddag i ett område där vi dagen innan varit 15 meter ifrån en vit noshörningsfamilj som en, under ett träd vilande, Leopardhona upptäcktes.



Hon for iväg som en oljad blixten men Mats hade turen att ha kameran på och lyckades få till ett kort. Att detta varit en "stor" bedrift underströks av en vilt tjoande Julius som verkligen visade sin lycka över att ha gett sina klienter denna upplevelse. Lejonerna sågs i Krugerparken men de övriga djuren fanns i de stora områdena som Mananga Safaris förfogar över. Mats var även med ute på jakt vid 3 tillfällen och fick där även möjlighet att skjuta en Impala.



Stora troféer och mycket vilt

Maria's och min jakt gick över förväntan trots att det var oerhört grönt och mycket svårt att upptäcka djuren. Vi lyckades fälla 12 djur varav 4 djur (Bushpig, Steinbock, Springbock, Nyalahona) var djur vi aldrig tidigare skjutit. Av de 12 var det 7 som troligtvis kommer att mäta in till guld (Steinbock, Springbock, Blåsbock, Blue Wildebeest, Grey Duiker, Warthog, Impala) och en som kommer att mäta in till silver (Klippspringer).



Helt klart är att denna del av Sydafrika producerar mycket fina troféer, och att vårt sätt att jaga helt förutsättningslöst ökar chanserna till bra utdelning. Våra instruktioner till Manie var en prioritetslista med de djur vi inte skjutit tidigare samt att om vi ser ett djur oavsett typ som har en mycket god trofé så gör vi alltid ett försök.



Övernattning i bushen var magisk

En av de gemensamma upplevelserna var att bo i en tält camp ett dygn på ett ställe som heter Klippspringer något som våra medresenärer inte provat på tidigare och det är definitivt en upplevelse värd att pröva. Om man är där i perioden januari till mars så är en av de stora upplevelserna att se eldflugor flyga runt där man sitter vid floden gärna med ett glas champagne i handen. Trots att Maria och jag upplevt detta 3 gånger tidigare blev ögonen fuktiga och man ville inte lämna platsen. Magiskt!!

Skillnaden på årstiderna

Om man jämför de 4 gånger vi varit på Mananga så upplever vi att jakt i perioden januari till mars är "mer" jakt men i mycket högre temperatur (upp till +43 grader) som i sej är en påfrestning, det behövs i de flesta fall att man smyger mycket nära för att komma till skott. I juli till september ser man mycket mera djur då de flesta av träden är utan löv. Ansmygningarna blir då mycket svårare och det kan bli väldigt långa håll (+200 meter) vilket i sin tur sätter höga krav på skytten, vapnet och kalibern.

Alla deltagarna planerar nu för nästa resa till Sydafrika och Mananga Safaris.

Ett stort tack till Trine och Pernille för en som vanligt mycket välregisserad resa

Janne o Maria

